

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 49

гр. София, 05.01.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в закрито заседание на 05.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

като разгледа дело номер **22** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал.4 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.405а, ал.7, изр.2-ро от кодекса на труда /КТ/.
Образувано е по искане на [фирма] за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Постановление за обявяване на съществуването на трудово правоотношение от 16.12.2021г., издадено от старши юрисконсулт в Дирекция „Инспекция по труда“-В. Т. и издаденото въз основа на него предписание до работодателя на основание чл.405а, ал.4 КТ да предложи на работника/служителя сключването на трудов договор, инкорпорирано в жалба срещу административния акт.

Искането е мотивирано с твърдението, че не е проведено задълбочено изследване на събраните в хода на административното производство доказателства, от които можело да се направи извод, че лицето Д. К. С. не се намира в трудово правоотношение с жалбоподателя, а между страните има сключен граждански договор за абонаментна ел.поддръжка. От друга страна С. не желаел сключването на трудов договор, което се установявало от представената от него нотариално заверена декларация. На трето място се твърди, че ако предварителното изпълнение на акта не бъде спряно, то дружеството ще се наложи да заплати разликата в дължимите данъци и осигуровки, като за период близо година назад сумата била значителна.

Ответникът по оспорването в писмен отговор по жалбата, инкорпориран в придружителното писмо, с което тя е администрирана до съда, изразява становище за неоснователност на искането, тъй като не е подкрепено със съответните доказателства, а от друга страна възраженията относно характера на взаимоотношенията между посочените лица касае законосъобразността на акта.

Административен съд София-град, като се запозна с изложеното в искането и приложените към него доказателства, както и със становището на ответната страна и доказателствата, съдържащи се в административната преписка, намира следното от

фактическа и правна страна:

Страните не спорят, че на 16.12.2021г. от служители на ДИТ – В. Т. е извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от жалбоподателя в обект – складова база, находящ се в [населено място], [улица].

При проверката лицето Д. К. С. е заварено да полага труд на работно място в обекта на контрол по силата на граждански договор № 1/02.01.2020г., с който е прикрито трудово правоотношение за длъжността „електротехник“ – определено било работно място, работно време от 08.00 часа до 17.00 часа, месечно възнаграждение и изпълнение на задълженията под контрола на работодателя - [фирма].

Въз основа на така установеното при извършената от контролните органи проверка, на основание чл.405а, ал.1 КТ е обявено съществуването на трудово правоотношение между С. и оспорващото дружество с оспореното постановление, считано от 02.01.2020г., като в него е указано, че съгласно ал.3 на с.р. вр. ал.б, ако страните по трудовото правоотношение не уговорят в писмена форма условията на договора или са обективно възпрепятствани да ги уговорят, постановлението замества трудовия договор и той се счита за сключен за неопределено време при 5-дневна работна седмица и 8-часов работен ден. На основание чл.405а, ал.4 КТ на работодателя е дадено предписание да предложи на работника/служителя С. сключване на трудов договор.

Обявяване съществуването на трудово правоотношение е регламентирано в чл.405а КТ. Съгласно ал.1 от посочената разпоредба, когато се установи, че работна сила се предоставя в нарушение на чл.1, ал.2, съществуването на трудовото правоотношение се обявява с постановление, издадено от контролните органи на инспекцията по труда. В тези случаи съществуването на трудовото правоотношение може да се установява с всички доказателствени средства. В постановлението се определя началната дата на възникването на трудовото правоотношение. На основание ал.4 на с.р. въз основа на постановлението по ал.1 контролните органи на инспекцията по труда дават предписание на работодателя да предложи на работника или служителя сключване на трудов договор. В случаите по ал.1, изречение трето трудовият договор се сключва от датата на възникването на трудовото правоотношение, определена в постановлението. Ако такава дата не е определена, трудовият договор се сключва от датата на издаване на постановлението. Съгласно ал.7 на с.р. работодателят може да обжалва предписанието по ал.4 по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред административния съд по своето седалище или постоянен адрес в 14-дневен срок от връчването му като обжалването не спира изпълнението на акта.

Следователно в случая предварителното изпълнение на акта е допуснато по силата на закона, в който случай приложимият ред за разглеждане на искането е този, предвиден в чл.166, ал.4 АПК. Съгласно посочената разпоредба допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2 - ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

С оглед обстоятелството, че искането е инкорпорирано в жалба срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, подадена от лице – адресат на акта, чиято правна сфера той засяга неблагоприятно и оспорването е реализирано в преклузивния 14-дневен срок, съдът приема, че жалбата е допустима, съответно е допустимо и направеното с нея искане.

Разгледано по същество, същото е неоснователно, по следните съображения:

В случаите, в които законодателят разпорежда предварително изпълнение на определена категория административни актове, каквато е и разпоредбата на чл.405а, ал.7 вр. ал.4 КТ, приложима в настоящия случай, той презумира наличието на особено важни държавни или обществени интереси, чиято защита изисква незабавна намеса на административния орган. Предвид това, в тежест на молителя е да посочи и установи пред съда обстоятелствата по чл.166, ал.2 АПК, при които спирането на изпълнението на акта е основателно – такива, които по значимост могат да бъдат противопоставени на онзи обществен интерес, заради който законодателят е допуснал предварителното изпълнение на административния акт по силата на закона. Изведени от посочената разпоредба това следва да са обстоятелства, сочещи на основателно предположение за настъпването на значителна или трудно поправима вреда за молителя от предварителното изпълнение на акта.

В конкретния случай оспорващият мотивира искането си с три групи твърдения – че не е проведено задълбочено изследване на събраните в хода на административното производство доказателства, от които можело да се направи извод, че лицето Д. К. С. не се намира в трудово правоотношение с жалбоподателя, а между страните има сключен граждански договор за абонаментна ел.поддръжка. От друга страна С. не желаел сключването на трудов договор, което се установявало от представената от него нотариално заверена декларация. На трето място се твърди, че ако предварителното изпълнение на акта не бъде спряно, то дружеството ще се наложи да заплати разликата в дължимите данъци и осигуровки, като за период близо година назад сумата била значителна.

Първото посочено съображение от оспорващия е ирелевантно за извършване на преценка за основателност на искането, тъй като касае законосъобразността на оспореното постановление и даденото с него предписание, която не е предмет на разглеждане в настоящото производство по чл.166, ал.4 АПК. С оглед нормата на чл.166, ал.2 АПК, евентуалната основателност на оспорването не е основание, мотивиращо спиране от съда на допуснатото предварително изпълнение, като преценката за законосъобразност на акта е дължима при разглеждане на спора по същество, поради което тези доводи не следва да бъдат обсъждани. По същите съображения следва да бъде изключено от обсъждане и второто сочено от дружеството работодател съображение.

Третото му твърдение – за настъпване на значителни вреди, е относимо към случая, но не е подкрепено със съответните доказателства, за да се извърши преценка за пропорционалността им съобразно защитения от закона интерес. Доколкото не се сочи размер на плащанията, критерият "значителност" е невъзможно да бъде преценен и не е доказан. Освен това твърденият имуществен характер на вредите сочи на възможност за тяхното поправяне при евентуално успешно проведено за оспорващия обжалване. Следва да се отбележи и че посочените плащания са регламентирани с императивните норми на чл.48, ал.5 от Конституцията на Република България, чл.128 КТ, чл.7 във връзка с чл.5 КСО и чл.40 33О. След приключване на съдебния спор по законосъобразността на издаденото постановление, ако резултатът от оспорването е благоприятен за жалбоподателя, той може по реда на чл.405а, ал.8 КТ да прекрати трудовия договор едностранно без предизвестие и да предприеме действия по защита на интересите си по общия ред, при извършени недължими плащания.

Водим от горното и на основание чл.166, ал.4 АПК, във вр. с чл.405а, ал.7,

изр.2-ро КТ, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма] за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Постановление за обявяване на съществуването на трудово правоотношение от 16.12.2021г., издадено от старши юрисконсулт в Дирекция „Инспекция по труда“-В. Т. и издаденото въз основа на него предписание до работодателя на основание чл.405а, ал.4 КТ да предложи на работника/служителя сключването на трудов договор, инкорпорирано в жалба срещу административния акт.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: